

Valmistaudu tuomiolle!

Jaak. 4:13-5:6

4:13. Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa."

14. Ettehän te tiedä, mitä huomina tuo tullessaan ja millainen on teidän elämäne. Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.

15. Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja elämme, niin teemme tämän tai tuon."

16. Mutta nyt te ylpeydessänne kerskailette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta.

17. Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi.

5:1. Kuulkaa nyt, te rikkaat! Itkekää ja valitakaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

2. Teidän rikkautenne on mädäntynyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä.

3. Teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut. Niiden ruoste on oleva todisteena teitä vastaan, ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.

4. Kuulkaa! Palkka, jonka te olette riistäneet työmiehiltä, vainioittenne niittäjiltä, huutaa. Sadonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

5. Te olette maan päällä eläneet ylellisesti ja mässäilleet, te olette lihottaneet sydäntänne teurastuspäivänä.

6. Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei teitä vastusta.

Mikä varmaa tulevaisuudessa?

Kun suomalaiselta kysytään, mikä on varmaa tulevaisuudessa, hän vastaa usein "kuolema". Vaikka vastaus ei ole oikea, käytännössä hän kuitenkin jättää kaikkia tulevaisuuden suunnitelmia rakentaessaan nimenomaan kuoleman laskuistaan pois. Uskova kristitty tietää, että jos hän on elossa Jeesuksen toisen tulon hetkellä hänen ei tarvitse käydä läpi ajallista kuolemaa, vaan hän saa yhdessä silmänräpäyksessä kokea muutoksen, jossa hänen ruumiinsa muuttuu uudeksi, Jeesuksen kirkastetun ylösnousemusruumiin kaltaiseksi.

Jeesuksen vertaus rikkaasta maanviljelijästä on täsmällinen kuvaus tämän päivän suomalaisesta:

"Rikkaan miehen maa tuotti hyvin. Hän mietti mielessään: 'Mitä minä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kokoaisin saton?' Sitten hän sanoi: 'Minäpä teen näin: puran aittani, rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken viljani ja omaisuuteni. Sitten sanon itselleni: Sieluni, nyt sinulla on varastossa paljon hyvää moneksi vuodeksi. Lepää, syö, juo ja iloitse!' Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona." (Luuk. 12:16-21)

Tulevaisuutta suunnitellaan ja sitä varten tehdään ihan järkeväntuntuisia toimenpiteitä. Menetellään niin, että rahat riittävät mahdollisimman moneksi vuodeksi eteenpäin ja kuvitellaan, että raha antaisi mahdollisuuden tyydytystä tuottavaan elämään. Samalla kuitenkin tietoisesti jätetään suunnitelmista se, mikä tiedetään varmaksi. Se ei ole siis kuolema vaan se, että jokainen joutuu seisomaan Jumalan kasvojen edessä tuomiolla.

Mutta on mieletöntä rakentaessaan tulevaisuuden suunnitelmansa sulkien silmänsä siltä, mikä on täysin varmana edessämme. Suomalainen tietää kyllä kuolevansa,

mutta ei usko omaan kuolemaansa ja sen jälkeen tulevaan tuomioon. Jos hän uskoisi kuolemaansa, hän tekisi sitä varten valmistelut nyt, sillä kukaan ei tiedä, milloin päivämme päättyvät. Suomalainen torjuu kuoleman ajatuksen mahdollisimman kauaksi tulevaisuuteen niin, ettei sitä tarvitse ajatella. Jos hän on nuori, se tulee aikaisintaan 50 vuoden kuluttua. Jos hän keski-ikäinen hän ajattelee, että se tulee aikaisintaan 20 vuoden kuluttua. Jos hän on päässyt eläkkeelle, hän ajattelee elävänä vielä vähintään 10 vuotta. Jos hän on 80 -vuotias, hän ajattelee, ettei kuolema tule vielä tänä vuonna. Hän osaa pettää itseään eikä tee valmisteluja, vaikka tietää, mitä edessä on. Kaiken lisäksi hän joutuu toistuvasti pettymään siihen, ettei raha taannutkaan hänelle iloista ja nautinnollista elämää. Sydän voi löytää todellisen rauhan ja ilon vain päästessään yhteyteen elävän Jumalan kanssa.

Sama vaara uskovalla

Nyt Jaakob muistuttaa meitä, että uskovalla on aivan sama vaara sortua väärään tulevaisuuden suunnitteluun, kuin muillakin ihmisillä:

Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa." Ettehän te tiedä, mitä huomina tuo tullessaan ja millainen on teidän elämänne. Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu. (13-14)

Voi olla, että uskova osaa pukea nuo pilvilinnansa vähän hengellisempään asuun: "Matkustan siihen ja siihen maahan tekemään lähetystyötä. Haluan nähdä, miten eikristityt kääntyvät Herran luo, syntyy seurakuntia ja evankeliumi leviää laajalle." Ei tietenkään ole mitenkään väärin toivoa Jumalan valtakunnan leviämistä kaikkialle eikä osallistua evankeliumin työhön jo nyt. Mutta tässäkin suhteessa meidän on hyvä tiedostaa, että olemme vain "savu, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu".

Muistan miten Japaniin kielikouluumme tuli opiskelemaan Australiasta pastori suurin unelmin työstään maassa, mutta kielikoulun puolesta välissä hän sairastui vakavaan veritautiin ja joutui palaamaan kotimaahansa ja pääsi Herransa luokse muutama kuukausi myöhemmin. Joskus häntä ajatellessa ja muistellessani esimerkiksi helluntaiherätyksen ensimmäisiä Kiinan lähettiryhmää, josta viisi kuoli puolentoista vuoden sisällä maahan saapumisesta, kysyn, miksi Herralla on varaa ottaa pois työpöydältä mitä parhaimpia työntekijöitään. Herran ajatukset ylittävät omani ja usein Herra haluaa parhaat työntekijänsä luokseen suorittamaan ylistyspalvelua.

Jaakob ei kiellä meitä tekemästä tulevaisuuden suunnitelmia, mutta hän edellyttää, että otamme huomioon tosiasiat ja sen, että Herra on se, joka päättää elämästämme. Se tarkoittaa myös sitä, että olemme valmiit siihen, että Herra voi milloin tahansa sotkea meidän suunnitelmamme.

Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja elämme, niin teemme tämän tai tuon." (15)

Muistan nuoruudessa käyttäneeni kirjeissäni hyvin paljon lyhennettä: jHs eli jos Herra suo ja elämme. Nykyään ei ole kovin suosittua asian toistaminen, mutta luulen, että se olisi hyvinkin tarpeellista. Koronavuodet ja Ukrainan sota ja monet muut asiat ovat osoittaneet, että Herra on se, joka päättää asioistamme, emme me itse.

Kerskailu

Tämän päivän suomalaiseen urheiluun ja liikemaailmaan kuuluu itsestään selvänä ajatus, että mitä vahvempi on itseluottamuksemme, sitä paremmin hommat sujuvat. Itseluottamusta sitten kohotetaan uhoamalla etukäteen jo varmasta voitosta tai kehumalla itseään ja omaa tiimiään. Luulisin, että ainakin urheilijoille sellaisen uhoamisen jälkeen tapahtuvat epäonnistumiset ovat sitäkin karvaampia pettymyksiä. Ilman uhoamistakin tappiot voivat olla murskaavia kokemuksia jopa siihen asti, että häviäjälle saattaa syntyä jopa hirmuinen viha voittanutta kohtaan.

Nyt Jaakob muistuttaa: *Mutta nyt te ylpeydessänne kerskailette. Kaikki tuollainen kerskailu on pahasta. (16)* Uskovillakin on todellinen kiusaus etsiä omaa kunniaan-
sa silloinkin, kun he haluavat tehdä Herran työtä. Erityisen pahaa se on, kun kers-
kumme sellaisesta, mitä emme edes ole tehneet. Paavali huomauttaa siitä näin:
Emme kerskaa ylen määrin emmekä toisten vaivannäöstä. Sen sijaan toivomme, että teidän uskonne kasvaessa meidänkin vaikutuksemme kasvaa keskuudessanne niin suureksi, että saamme julistaa evankeliumia teitäkin kauempana oleville kerskaamatta siitä, mikä on jo valmiina toisten työalueella. (2. Kor. 10:15-16) Ja hän jatkaa:

Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi, jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: "Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta." (1. Kor. 1:30-31)

Herra ei halua meidän kerskuvan omista saavutuksistamme vaan siitä, mitä Jumala on Jeesuksessa Kristuksessa tehnyt meidän pelastamisksemme. Vain sellaisesta kannattaa täällä ajassa kerskata, mistä voimme sitten myös kerskata Jumalan tuomioistuimen edessä, kun joudumme tekemään tiliä elämästämme. Niillä, jotka ovat uskossa ottaneet vastaan Jeesuksen Golgatan ristillä suorittaman sovituksen perusteella kaikkien syntiensä anteeksiantamuksen, ei tarvitse pelätä tuomiota. Sen sijaan Herra antaa omilleen armopalkan niistä hyvistä teoista, jotka Pyhä Henki on meissä vaikuttanut.

Armopalkka tarkoittaa sitä, että saa palkkaa vaikka ei ansaitse sitä. Normaali palkka saadaan sen mukaan, kuinka paljon tehdään työtä. Mutta armopalkka annetaan sen perusteella, että tehdään aivan pieniäkin palveluksia Jeesukselle. Kun antaa lasin vettä jollekulle, tekeekin sen Jeesusta varten, niin siitä saa moninkertaisen palkan viimeistään taivaassa.

Syntien synti

Koska me jokainen kuitenkin joudumme viimeiselle tuomiolle, niin Jaakob muistuttaa meille vielä, millä perusteella tuomio silloin jaetaan: *Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi. (17)*

Muistan lukioajaltani tilanteen, jossa jonkun hengellisiä asioita koskevan väittelyn loppuksi avasin taskussa pitämäni uuden testamentin ja näytin tämän Jaakobin kirjeen kohdan silloiselle luokkatoverilleni, jo edesmenneelle kirjailija, Jussi Kylätaskulle. Hänen hiukan yllättynyt vastauksensa oli: "Mutta sittenhän me kaikki olemme syntisiä!" Siinä hän oli aivan oikeassa.

Viimeisellä tuomiolla tuomion perusteena ei niinkään ole se, mitä pahaa ihmiset ovat tehneet, vaikka sekin käsitellään, vaan kaikki se mitä ihmiset ovat laiminlyöneet suhteessaan Herraan Jeesukseen ja toisiin ihmisiin:

Sitten hän (Kristus) sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kiroitut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen. Sillä minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.' Silloin hekin vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?' Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.' Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään." (Matt. 25:41-46)

Mikään yhteiskunnallinen laki ei vaadi ihmisiä ruokkimaan nälkäisiä, ottamaan vastaan muukalaisia, vaatettamaan alastomia, käymään katsomassa sairaita tai vankeja. Ihminen voi esiintyä suorastaan mallikansalaisena tekemättä mitään noista asioista. Itse asiassa nuo teot nousevat vain rakastavasta sydäimestä. Mutta sellaista rakkautta ei ihmisiin voi syntyä ennen kuin he ovat itse saaneet osakseen Jeesuksen rakkauden, joka ilmeni Golgatan ristillä. Syntinsä ja laiminlyöntinsä tunnustanut ihminen saa ottaa uskon kautta vastaan Herran armon ja rakkauden. Siksi rakkauden teot ovat osoitus ja todistus siitä, että ihminen on uskonut Vapahtajaan ja uskossa ottanut Hänet vastaan omaksi Herrakseen. Siinä merkityksessä ihmiset tuomitaan ”rakkaudessa vaikuttavan uskon” perusteella.

Viimeinen tuomio

Viimeisellä tuomiolla käsitellään toki myös kaikki se paha ja väärä, jota ihmiset ovat tehneet. Siitä Jaakob varoittaa erityisesti rikkaita ihmisiä, jotka riistävät köyhiltä ja viettävät yllellistä elämää köyhiä hyväksi käyttäen. Nämä rikkaat ilmeisellä tavalla eivät olleet seurakunnan jäseniä, vaan kirjeen saajat olivat joutuneet heidän väärytensä uhreiksi. Kristuksen vanhurskauttavat uskovat eivät vastusta noita rikkaita, eivät turvaudu lihan käsivarteen noustakseen kapinaan, vaan he kääntyvät rukouksin Herran puoleen. He rukoilevat, että Jumala toteuttaisi oikeuden ja he myös tietävät, että Herra Sebaot, sotajoukkojen Jumala, ei tule jättämään pienintäkään vääryyttä käsittelemättä. Viimeisellä tuomiolla Kristuksessa vanhurskautetut tulevat saamaan oikeutta. Kaikki vääryyden uhrit tulevat saamaan hyvityksen.

Jaakobin vakava varoitus noille rikkaille riistäjille oli samalla heille myös kutsu parannukseen. Viimeisellä tuomiolla on liian myöhäistä katua syntejään, heillä on edessään vain ikuinen kadotuksen tuli.

Mendan voitto

Eräs jo seitsemänkymmenen ylittänyt japanilainen Menda -niminen mies työnnettiin pyörätuolissa ulos oikeussalista. Hänen kätensä olivat kohollaan voiton asennossa ja hän huusi niin lujaa kuin jaksoi: "Minä voitin!" Tämä mies oli 30 vuotta aikaisemmin pidätetty epäiltynä ryöstömurhasta. Hänet oli sitten tuomittu kuolemaan, niin kuin tänäkin päivänä Japanissa saa edelleen kuolemantuomion raaoista murhista.

Koska hän oli vankilasta toistuvasti vedonnut uuden tuomion saamisen puolesta, kuolemantuomion toimeenpanoa oli lykätty vuodesta toiseen. Näinä raskaina vuosina hänen suurimpana rohkaisijanaan oli ollut omantunnon todistus syyttömyydestä ja eräiden kristittyjen vankilälähehtien tuki. Vuosien tuska ja avuttomuus mursivat hänet elävän Jumalan, viimeisen Tuomarin eteen. Hänestä oli tullut kristitty. Nyt jo terveyden petettyä hänen vetoamuksiinsa taivuttiin varsinkin, kun löytyi joitain todisteita hänen syyttömyytensä puolesta. Hän sai uuden oikeudenkäynnin ja siinä hänet tuomittiin syyttömäksi. Hänen riemullaan ei ollut rajoja. Vääryyttä kärsineelle ei puhe tuomiosta ole siis välttämättä pelon, pikemminkin toivon aihe. Itse asiassa koko ihmiskunta huokailee, kun kaikkialla maailmassa ihmiset joutuvat kokemaan ajoittain hirvittävää vääryyttä.

Kiinalainen opiskelija

Muistan elävästi erään kolmen päivän merimatkan Shanghaista Kiinan puolelta Kobeen Japaniin. Hyttikaverini noin 30 -vuotias kiinalainen opiskelija, joka osasi hyvin japania, vastaili kysymyksiini Kiinasta ja sen oloista ja kuunteli myös kun kerroin hänelle evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta, jota hän ei ollut aiemmin kuullut. Hänen olemuksensa synkistyi, kun hän kertoili kulttuurivallankumouksen myrskyistä, jotka hän oli läpikäynyt 16 - 19 vuoden iässä. Erityisen riipaisevaa oli kuulla, miten loppuvaiheessa kulttuurivallankumous kehittyi sisällissodaksi, jossa panssarit ratkaisivat, kumpi puoli hänenkin kotikaupungissaan voitti. Hän tiesi, miten kauheata vääryyttä hänenkin ystävilleen noina aikoina tehtiin ja kysymys vääryyden hirvittävästä vallasta hiersi hänen sisintään. "Mitä hyötyä on yrittää tehdä oikein ja hyvää, kun paha ja vääryys näyttää aina voittavan? Voiko tällaisen epäoikeudenmukaisuuden keskellä olla Jumalaa?" Kysymys on kärsivän ihmisyyden huuto.

Tuomion evankeliumi

Kun sitten aloin kertoa siitä, että kristitylle vääryyden valta ei ole sikäli ongelma, että hän tietää kaiken päättyvän viimeiseen tuomioon, jossa kaikki vääryys saa tuomiotaan ja rangaistaan, hän aivan hörästi korviaan. Sanoma tuomiosta olikin paljon vääryyttä kärsineelle hyvä uutinen. Vanhurskaus, totuus ja oikeus saavuttavat siis lopullisen voiton. Viimeinen tuomio on välttämätön, jotta kaikki vuosituhansien saatossa tapahtunut vääryys ja epäoikeudenmukaisuus poistettaisiin ja vääryyttä kärsineet saisivat oikeuden. Jumala ei voi jättää pienintäkään vääryyttä oikaisematta, korjaamatta ja hyvittämättä, sillä Hänen rakkautensa vaatii sitä. Vääryyden uhrien on saatava oikeus. Tuomio on siis pohjimmiltaan Jumalan hyvyyden ja rakkauden voitto. Kaikki synti ja paha poistetaan lopullisesti. Taivaan kirkkaudessa ei tule olemaan pienintäkään varjoa. Kaikkialla vallitsee pelkkä vanhurskaus, oikeus ja totuus.

Kadotetut, ne joille Jumalan valmistama pelastus ja armo ei kelpaa, antavat myös iankaikkisen kunnian Jumalalle, sillä yksikään heistä ei tule saamaan mitään vääryyttä. Ainoastaan ja vain sen mitä heidän omat tekonsa vaativat.

Viimeisellä tuomiolla Tuomarina toimii Herra Jeesus Kristus, joka tuli jouluna ihmiseksi, ja ymmärtää siksi meitä. Hän on oikeudenmukainen, onpa itse myös suurimpaan mittaan asti kärsinyt vääryyttä, kun Hän synnitön otti kantaakseen maailman synnin. Tuomari on myös ainoa, joka tietää näin ollen, miltä tuntuu olla Jumalan hylkäämänä kadotuksessa - sillä sitä ristin tuska Golgatalla merkitsi - ja myös mitä on saada olla taivaan kirkkaudessa Isän kanssa. Hän on se suuri Vapahtaja, joka on kärsinyt jokaisen ihmisen syntien tuomion ja rangaistuksen, jotta yhdenkään, joka

uskoo ja turvaa Hänen uhriinsa Golgatan ristillä ei tarvitsisi saada mitään rangaistusta.

Kenenkään täällä ajassa Jumalan Sanan tuomittavaksi suostuvan ei tarvitse enää pelätä viimeistä tuomiota, sillä täällä maan päällä Jeesus jakaa armahdustuomiota jokaiselle katuvalle ja Jumalaa omaan elämäänsä pyytävälle ihmiselle. Tuomion on tultava, koska se on tie totuuteen. Mutta rangaistusta ei tule, koska Jeesus kantoi sen jo meidän sijaisemme.

Ei ole liioin olemassa yhtään niin suurta syntiä tai rikosta, ettei sitä voisi Jeesukselta armoa pyytävä ihminen saada anteeksi.

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Nagoyan suurkaupungissa toimivan erään kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vierailee useissa vankiloissa ja julistaa evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan ovat kuolemaan tuomitut vangit. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan kuolemantuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilalähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinoja. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka tietenkin sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi sitten: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minun kuolemantuomioni pantaisiin toimeen, sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Mutta rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden Testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiin-
naulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska Hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta Testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovitukseksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin uuteen elämään. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekevät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydä-

meensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Mutta pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Ja niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen, kaksitoista muutakin kuolemaantuomittua oli saanut kohdata Vapahtajan ja saanut kokea pelastuksen synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten se päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 sinä aamuna tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello läheni kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoili: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla Sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan Sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa.

Jeesus kutsuu Sinua

Jeesus Kristus on kyllä Tuomari, mutta Hän on tänään täynnä armoa ja totuutta. Kun alat nähdä totuuden omasta pahuudestasi, käy Hänen eteensä, tunnusta koko totuus ja pyydä armoa. Tuomiossa julistettuun totuuteen suostuvat saavat Häneltä anteeksi Hänen oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa tähden. Saat kaikki anteeksi ja saat yhteisen elämän Hänen kanssaan. Oli syntisi minkä niminen tahansa, Hänen uhrinsa Sinun edestäsi riittää. Hänen luonaan näet sitten myös millainen on Taivaallisen Isän sydän sinua kohtaan. *"Ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa"*. (Room. 8:1) Jeesus kutsuu Sinua!

Jos olet jo saanut uskon lahjan, Herra kutsuu sinua rakentamaan tulevaisuuden suunnitelmasi Hänen sanansa varaan. Hän kutsuu sinua myös aivan pienissäkin asioissa tekemään kaiken ei ihmisille vaan Herralle. Sinua odottaa kaikista uskon teoista ihmeellinen armopalkka, kun Herra saapuu kunniansaan.